

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

ăpare

in fie care **Duminecă.**

Comitetul de Redacție:

- Ion Kalinderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Ţeşcu
- P. Dulfu
- V. S. Moğa
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Taşcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (îngă Gara de Nord) București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alee, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomeți de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menajă, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu care se prepară ape gaze, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sîrmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alee, rădăcini, scórțe, frunze, flori și semințe pentru cieri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de érnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugițe, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayone, ciaturi drageie, elixire, emulsiuni uleiöse, emplastre, glicerosofate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentöse care, prin rolul ce îndeplinesc unele de fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritore, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucurile și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifone, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectore și sistematice irigatore pentru Mose și Lehusse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și lighene de porțelan, specule, așă de mătase și aee, siringi, sonde, aparate inhalatöre, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dömne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatöre și vaporisatöre, preservative, suspensore termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiü platină, faianță și porțelan, ochelari, forfecii și clești, etc.

La cerere, expediază în ori-ce parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

A. T., Serbările de la Iași. — G. Coșbuc, Șamanii. — Th. D. Speranța, Mijloc bun pentru oralizare. — Toma Dicescu, Mândria Neroadă. — D. Teleor, Cântăreții țării. — G. Manolescu, Despre Arături. — Demir, Vizita domnului ministru Haret în Dobrogea. — Const. Măldărescu, Locuri istorice din cătunul Oltina. — Informațiuni. — Serisori către Redacție. — Bibliografia. — Apel.

Ilustrațiuni: Biserica Sf. Nicolae-Domnesc. — Biserica Trei-Ierarhi. — Mitropolitul Veniamin Kostaki. — Actualul local al Seminarului «Veniamin».

SERBĂRILE DE LA IAȘI

Iași, a doua capitală a țării, a îmbrăcat haina de sărbătoare pentru a primi pe Augustii oaspeți, cari timp de 5 zile au onorat cu prezența Lor, vechea cetate.

Târnosirea bisericilor Sf. Nicolae Domnesc și Trei Ierarhi ca și împlinirea a 100 de ani dela fundarea Seminarului Veniamin, au fost cele 3 mari acte la cari cu toată dragostea au luat parte Bunii noștri Suverani.

Iată în resumat cum s'au urmat aceste serbări:

Joi, 30 Septembrie, la orele 9 seara, Majestatele Lor Regele și Regina, d'impreună cu Altețele Lor Regale Principele Moștenitor, Principesa Maria, Principele Carol și Alteța Sa Principele Wilhelm de Hohenzollern, urmați de suitele regale și princiere, au pornit cu trenul regal din Sinaia, pentru a merge la Iași.

A doua zi Vineri, 1 Octombrie, MM. LL. au continuat călătoria. Majestatele Lor au fost primite de prefectii județelor, primarii orașelor, deputații și senatorii, notabilitățile locale, domni și doamne din societate, care au prezintat flori, precum și de elevii și elevele școalelor cari primiau pe Majestatele Lor cântând Imnul Regal și acoperindu-l cu flori.

Majestățile Lor convorbiau cu multă afabilitate până la ora plecării trenului, care se puneă în mișcare în mijlocul nesfârșitelor aclamațiuni și urări, de bună călătorie, ale publicului.

La orele 4 p. m., trenul regal a fost salutat la intrarea în a doua Capitală a țării cu 101 lovituri de tun.

Coborându-se din vagon MM. LL. au fost întâmpinate de d-nii miniștrii, autoritățile respective și numeroase persoane venite din toate părțile țării.

Majestățile Lor au fost salutate la Iași, în numele Majestăților Lor Împăratul Austriei și Rege al Ungariei și Împăratul tuturor Rușilor, de către trimișii Lor speciali Generalul Wanka din comandamentul militar al Bucovinei și Principele Urusoff, guvernator în Basarabia.

Numeroase și frumoase buchete de flori au fost prezentate M. S. Reginei și A. S. R. Principesei Maria de către doamne.

Primirea făcută Suveranului, Reginei și Augustei familiei Regale de către cetățenii celei de a doua Capitală a țării, a fost dintre cele mai călduroase și entusiaste.

De aici MM. LL. au plecat la Mitropolie.

La Mitropolie Suveranul, M. S. Regina și Auguștii membri ai familiei Regale, au fost întâmpinați de către I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei și Sucevei, înconjurat de Prea Sfinții Episcopi.

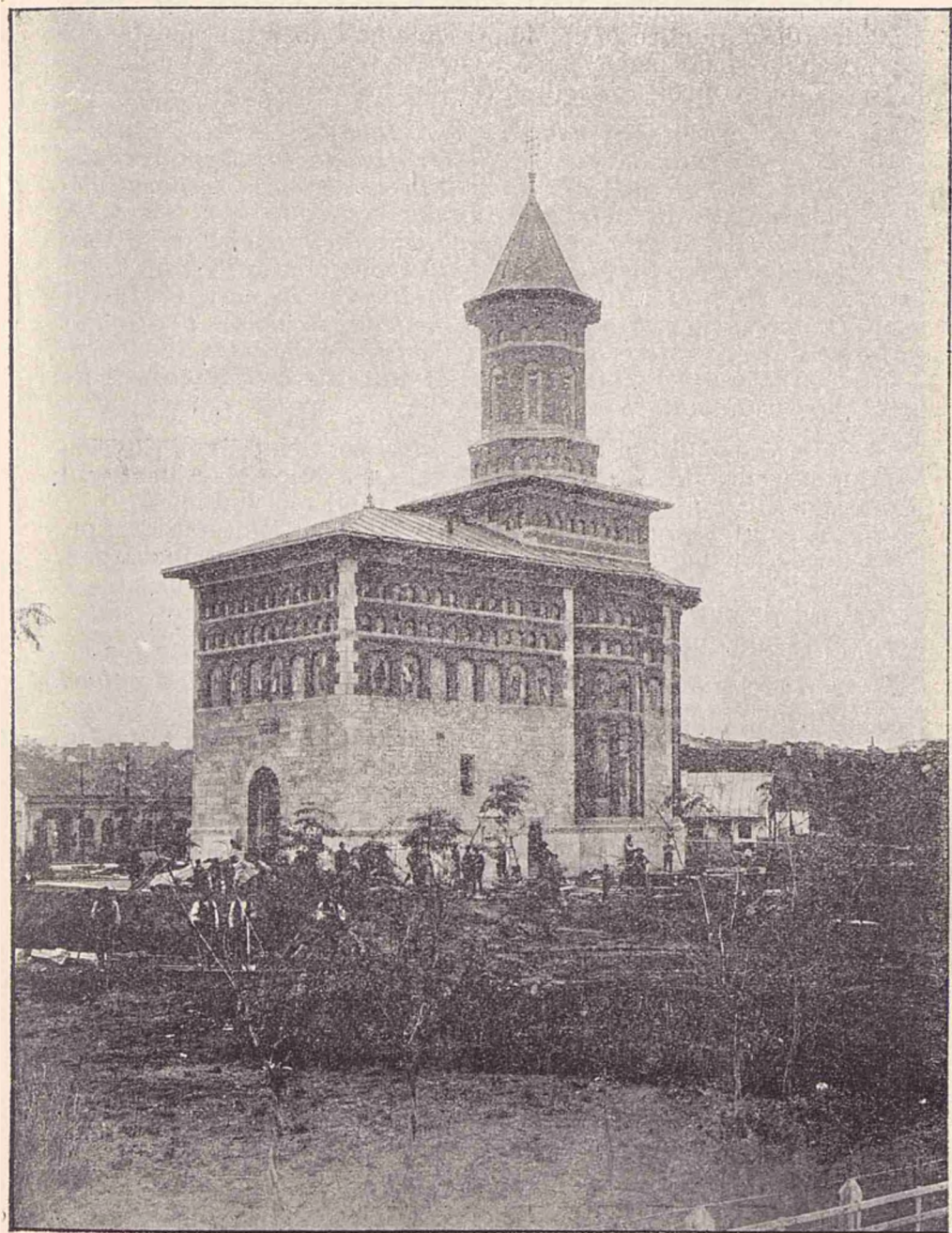
După terminarea serviciului divin, Suveranul și Regina s'au dus la palatul comandamentului corpului IV de armată, unde se pregătise Cartierul regal.

La orele 7 seara s'a servit la Palat un prânz de 35 persoane.

În timpul mesei M. S. Regele, adresându-se primarului orașului, a rostit următoarea cuvântare:

«Am venit cu atât mai mare bucurie împreună cu Regina și membrii familiei Mele în mijlocul domniilor voastre, cu cât a trecut multă vreme de când nu am fost în a doua Mea Capitală. Primirea strălucită și plină de căldură, care Ne-a întâmpinat în acest vechiu scaun domnesc, Imi dovedesc din nou căl de adâncă este credința iubită-lor Mei Ieșeni pentru Noi. Strigătele lor entusiaste au găsit un puleric răsunset în inimile Noastre și viu mișcat, mulțumim pentru atâta dragoste. Având toată dorința ca Iașul, acest centru cultural, să se desvolte încă mai mult și ca viața sa comercială să ia un avânt mai însemnat, închin paharul Meu în sănătatea cetățenilor și în prosperitatea acestui frumos oraș».

Primarul aduse M. S. Regelui omagiile de adâncă recunoștință a cetățenilor Ieșeni, pronunțând un frumos și bine simțit discurs.

Biserica Sf. Nicolae-Domnesc.

Sâmbătă, 2 Octomvrie, s'a târnosit de către I. P. S. S. Parthenie, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, biserica Sf. Nicolae de curând reclădită, în prezența M. L. L, a întregii familii Regale și un imens public.

Iată actul de fundațiune al bisericii:

În al trei-zeci și noulea an al Domniei Regelui Carol I și în prezența Sa s'a sfințit întru lauda lui Dumnezeu Celui A-Tot-Puternic, apărătorul Regatului și ocrotitorul Poporului Român, acest locaș dumnezeesc cu hramul Sfântului Erarch și făcător de minune Nicolae, fondat de Ștefan Voevod cel Mare și Sfânt, domnul Moldovei, de către Inalt Prea Sfințitul Mitropolit al Moldovei și Sucevei, Parthenie Clinceni, față fiind Regina Elisabeta, Principii Ferdinand și Maria, Principele Carol și Principele Wilhelm de Hohenzolern, precum și numeroasă adunare de creștini din toate părțile României.

La orele 12 din zi, terminându-se serviciul divin, Suveranul, urmat de Altețele Lor Regale, s'a întors la Cuartierul regal, în mijlocul entusiastelor ovațiuni ale mulțimei.

La ora 1 p. m. a avut loc, la Cuartierul Maiestăților Lor, un dejun de gală, în onoarea trimișilor M. S. Impăratului Austriei, Rege al Ungariei și M. S Impăratului Rusiei.

În timpul dejunului M. S. Regele, ridicând paharul său, a pronunțat următorul toast în limba franceză:

«Indeplinesc o datorie scumpă Mie, ridicând acest pahar în onoarea M. S. Frantz Iosef și M. S. Impăratului Nicolae»
«Cari au binevoit a Mă saluta în a doua Mea Capitală prin trimiși speciali. Exprimând viiile Mele mulțumiri pentru această grațioasă atențiune, fac urări călduroase pentru fericirea Maiestăților Lor și prosperitatea puternicelor Lor imperii, legate prin o strânsă prietenie cu România. Beau în sănătatea M. S. Impăratului Austriei»
«Rege al Ungariei și în sănătatea M. S. Impăratului Rusiei».

Aceste cuvinte ale M. S Regelui au fost urmate de urale prelungite.

La orele 3 p. m. M. S. Regele, însoțit de d. prim ministru și urmat de d. primar, de șeful Casei militare și de adjutantul de serviciu, a inspectat:

Spitalul Sf. Spiridon ; liceul național; și penitenciarul central.

Seara la orele 9, Suveranii și Altețele Lor Regale, împreună cu suitele, au mers la teatru, pentru a asistă la o reprezentare de gală.

Programul reprezentației a cuprins și piesele: «In ziua scendenței», dramă într'un act, și «Mărioara» dramă în două acte, în versuri, ambele de Carmen Sylva.

Duminică, 3 Octomvrie, la orele 9 dimineața, Familia regală a asistat și luat parte la târnosirea bisericii Trei-Erarchi,

Biserica Trei-Ierarhi.

Art. 11

care s'a săvârșit cu acelaș ceremonial ca și biserica Sf. Nicolae.

În această zi fiind și aniversarea nașterii Principelui Carol (care a împlinit 11 ani), iubiții noștri Suverani, A. S. R. Principele Ferdinand și Principesa Maria, au primit urări atât dela persoanele aflătoare în Iași cât și din toate unghiurile țării prin fir telegrafic!

După amiază la orele 3 $\frac{1}{2}$ M. S. Regele și Regina și familia Regală s'au dus la școala militară, al cărei elev este principele Carol.

Tot corpul profesoral, ofițerii și elevii, având în cap pe directorul școlii, au făcut o grandioasă primire iubiților noștri Suverani și Augustilor oaspeți.

Elevii au făcut diferite exerciții militare, iar la defilare. A. S. R. Principele Carol s'a pus în rânduri, defilând împreună cu 170 elevi, în fața întregii Famili Regale.

După aceea, Augustii Suverani au vizitat interiorul școlii, amfiteatrul, etc., interesându-se de toate și rămânând pe deplin satisfăcuți.

La 5 ore p. m. M. S. Regele a făcut o vizită I. P. S. mitropolit Partenie, apoi a vizitat din nou biserica Trei-Ierachi, admirând frumusețea clădirii.

La 4 ore principesa Maria a vizitat școala de menaj pe care a fundat-o în Iași.

Seara M. S. Regina și Perechea Princiară au asistat la reprezentația de gală dată la teatrul național cu piesa «Ullranda» a cărei autoare e M. S. Regina.

Elevii liceului național și cei dela Internat, au trimis Prințului Carol printr'o delegație de 6 elevi, numeroase și strălucite obiecte, ca dar de ziua aniversării nașterii sale.

Luni, 4 Octomvrie, s'a serbat cu o deosebită solemnitate aniversarea de o sută de ani a înființării seminarului «Veniamin».

Seminarul «Veniamin Costache» este cea mai veche școală din România, înființată la 1803, de către fericitul în Domnul, Mitropolitul Moldovei, Veniamin Costache, ceea ce reiese din următorul autograf al lui Veniamin pe un manuscris, ce se găsește la Academia română:

«Acest prolog ce are în sine cuvinte pe trei luni: Martie, Aprilie și Maiu, s'au afierosit de smerenia noastră școlii dela mânăstirea Socola, care s'au făcut acum pentru învățătura feciorilor de preoți, spre a noastră pomenire, 1803 Noemvrie».

† *Smeritul între Archierei
Veniamin (m. p).*

Din aceasta se vede că seminarul a fost întemeiat la mânăstirea Socola, în luna Septemvrie 1803.

În cursul veacului trecut, seminarul «Veniamin» a fost de

mai multe ori reorganizat. Din cauză că localul în care se află seminarul dela mănăstirea Socola eră aproape ruinat, el fu strămutat la Iași, stând cu chirie mai întâiu în casele Tausig și apoi în casele Șuțu, din strada Săulescu. Mai târziu ministerul instrucțiunii a cumpărat palatul fostului Domnitor Sturdza, care a fost restaurat și unde se află azi seminarul «Veniamin», care s'a instalat acolo în anul 1893.

La 9¹/₂ dimineața, s'a oficiat un parastas de către I. P. S. S. Mitropolitul Partenie, asistat de PP. SS. LL. Episcopii de Huși, și Dunărea de jos și Arhieriei Ghenadie și Meletie.

Au asistat MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. RR. Principele Ferdinand, Principesa Maria, Principele Carol și Principele Wilhelm de Hohenzollern.

Printul Urusoff, trimis al Imp. Rusiei, general Wanka, trimis al Imp. Austriei. D-nii miniștii, mai mulți senatori și deputați; d-nii P. Gârboviceanu, G. Adamescu; reprezentanții tuturor autorităților; ofițerii generali și superiori.

După terminarea parastasului, părintele Savin, directorul seminarului, a ținut o frumoasă predică despre Mitropolitul Veniamin Costache.

Procesiunea dela Mitropolie la seminar a fost din cele mai impunătoare.

Înainte mergeau prapurile, moaștele sfintei Paraschiva, icoana Mitropolitului Veniamin și corul mitropolitan, care pe tot drumul a cântat Imnul regal.

Procesiunea a trecut prin două șiruri de soldați, cari desparteau o lume imensă.

Pe tot parcursul, pe strada Ștefan cel Mare și Lozonschi până la seminar, M. S. Regele, AA. LL. RR. Principele Ferdinand, Principele Carol și Principele Wilhelm au urmat procesiunea cu capul descoperit; M. S. Regina și A. S. R. Principesa Maria au urmat în trăsură deschisă trasă de 4 cai.

Familia Regală a fost întâmpinată la seminar de S. S. Economul Stavrofor Pavel Savin, director, și de întregul corp profesoral. Corul seminarului a cântat Imnul Regal.

MM. LL. și AA. LL. RR., au fost conduși în sala de onoare frumos împodobită. În fund, pe perete se aflau portretele MM. LL., iar jos se află bustul Mitropolitului Veniamin Costache.

Aci au ținut cuvântări, întâiu Mitropolitul Moldovei, al doilea d-l ministru Haret și la urmă M. S. Regele, a rostit următoarele simțite cuvinte:

«Primirea călduroasă ce a doua a Noastră Capitală a făcut Reginei, Mie, și faniliei Mele, ne-a dovedit dragostea adâncă și nețărmuritul devotament ce ea Ne păstrează neschimbat. De asemenea și cuvântările cu cari ne îutâmpinați aci, ne urată cât de vii sunt în inima iubitelui nostru popor aceste sentimente, pe cari le tâlmăciți în mod așa de vrednic și de înalt.

«Din partea domniilor voastre nu vă veți îndoii de răsune-
nelul și recunoștința nesfârșită ce aceste mult prețuite mărtu-
risiri de iubire au deșteptat în sufletele noastre mișcate și
îmbucurate.

«In această viață încărcată cu grije și lupte, omul gă-
sește un sprijin puternic și sigur numai în credință. Ea
înlesnește a trece vremurile de mâhnire și înce care, ea dă
tărie spre a învinge. Intâia noastră datorie este dar de a
o sădi cât mai adânc în inima poporului.

«Domnii țării ne-au dat în această privință o nobilă pildă.
rezemându-se în toate împrejurările pe pronia cerească și
înălțând în amintirea evenimentelor însemnate, aceste sfinte
locașuri păstrătoare ale măririlor din trecut.

«Este pentru mine o nemărginită bucurie sufletească de
a fi putut lua parte la aceste trei zile de sărbătoare, în-
chinată Bisericii și de a vedea biserica Sf. Nicolae reîn-
ființată în vechea ei strălucire și deschisă din nou slujbei
Dumnezeiești, tocmai în anul când poporul român prăznuiește
cei 400 de ani trecuți de la moartea clitorului ei, Marele
Voevod Ștefan.

«Ștefan Vodă și-a croit în istoria universală, ca și în
inima neamului său, un loc așa de mare, încât patru vea-
curi au putut trece fără a-l micșora. Prin faptele sale ră-
boinice, prin înalta sa înțelepciune politică și prin o
adevărată evlavie, acest falnic roevod, mare printre cei mai
mari, ne înfățișează o viață cărmuită și însuflețită de
două credințe adânci, nedăspărțite izvoare de putere și de
izbândă: credința în Dumnezeu, și credința în popor. Ele
luminează și tâlmăcește slăvita sa domnie. După fiecare
victorie repurtată asupra dușmanului cotropitor, gândirea
sa recunoscătoare se îndreaptă către voinicii săi și mai
ales către acela care ține în dreapta sa destinele popoare-
lor și Regilor, spre a-i slăvi numele prin nenumărate sfinte
locașuri.

«Ștefan Vodă e nu numai tala neamului românesc, dar și
un erou al creștinătății, căci a întrupat în el, pe lângă
virtuțile românești și mărețul avânt al cruciaților, puind
singur stavilă valului năvălitor al islamului. Impreună
cu întreaga suflare românească, care și-a ros'it pioasa sa
amintire cu o căldură în adevăr mișcătoare, ca întâiul
Rege al României-Unite și de sine stătătoare, îndeplinesc
astăzi o sfântă datorie către Marele Voevod Ștefan, adu-
cându prinosul recunoștinței și venerațiunei Mele nemăr-
ginite. Facă cerul ca iubirea sa de țară și de neam să ne
insuflească pe toți în toate actele noastre și ca virtuțile
lui să strălucească deapurarea în ochii urmașilor ei ca o
pildă de urmat.

«Nu cu mai puțină mulțumire am fost față la sfințirea
bisericii Trei-Erarhi a lui Vasile Lupu, încredințată a-

cum ca un scump odor iubitei Mele a doua capitală, Este o dreptate ca tocmai în sânul acestei vechi reședințe domnești, care a făcut atâtea jertfe pentru unirea și mărirea României, în care au trăit atâția Domni mari și Mitropoliși slăviți, să se înalțe una dintre cele mai minunate biserici ale răsăritului, ca un semn vădit al culturai și credinței noastre.

Alăturaea cu a-est mândru monument, Vasile Lupu a mai așezat o modestă școală, însă cu scop măreț, acela de a pregăti pe preoți spre a înlocui limba slavonă cu aceea a poporului în slujba dumnezească. Sub orânduirea învățatului Mitropolit Varlaam, această mică școală cu tipografia ce-i eră alipită deveni cu încetul un adevărat adăpost al culturai naționale, făcând să se dea graiului românesc locul ce i se cuvine și să răsune și la altar. Un veac și jumătate în urma Mitropolitului Varlaam găsi în marele Veniamin un urmaș vrednic de dânsul. Intru îndeplinirea gândului lui Vasile Lupu, Mitropolitul Veniamin închină toată energia sufletului său înflăcărat de un patriotizm cald și luminat. Intru'un lung șir de ani nu cruță nimic pentru a ridică cultura morală și intelectuală a ucenicilor săi și a înlătură înrăuirile slavone și grecești atunci precumpânitoare în Biserica răsăriteană.

«Astfel fu întemeiat seminarul dela Socola, care n'a întârziat a deveni cu sârguința neobosită a marelui Veniamin, un focar de studii serioase și o pepinieră de preoți pătrunși de înalta lor menire. Roadele acestui bine făcător așezământ le putem judeca astăzi, când sărbătorim a o suta aniversare a întemeierii sale.

Să pomenim dar cu dragoste și recunoștință numele neuitat al acestui venerat prelat alăturaea cu numele celor mai buni și mai mari din fiii țării. In urma lui a rămas o operă a tuturor sguđuirilor ce-i au stat împotrivă, el ni-a transmis o ca o dovadă pipăită de patriotizm al clerului românesc și de strânsa legătură ce întoldeauna a domniț între propășirea Bisericei și dezvoltarea Statului Român.

«Silințele lui Veniamin n'au fost dar deșarte, de oarece pe lângă biserica Mitropolitană începută de dânsul se ridică astăzi această nouă clădire, în care se va urmă cu sfințenie învățământul său.

«Când o întocmire evlavioasă se coboară de la obârșie așa de curată, ea nu poate da decât roade binecuvântate de Dumnezeu.

Doresc din adâncul sufletului ca amintirea acestor zile de sărbătoare chemate a întări credința în inimile noastre, să ne ajute a întimpină cu bărbăție greutățile acestui an, așa de pușin mănos pentru țară.

Să înălțăm dar cu toți rugile noastre fierbinți către A-Tot-Puternicul, ca să nu înceteze a revărsă binecuvântările sale asupra scumpei noastre Români, și iubitorului nostru popor».

VENIAMIN KOSTAKI

Mitropolitul Moldovei și Sucevei.

1803-1842.

Mitropo'itul Veniamin Kostaki.

La urmă, d-l Haret citește actul comemorativ al seminarului, care a fost semnat de MM. LL. și AA. LL. RR., de D-nii miniștrii, de P. S. prelați, etc.

La orele 1 d. a., Familia Regală s'a retras la Palat.

Invitații au trecut apoi în refector, unde a avut loc banchetul, la care au luat parte 200 persoane, dintre cari mulți foști elevi ai seminarului.

Banchetul a fost prezidat de I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, având la dreapta pe d-l președinte al consiliului, D. Sturdza și la stânga pe d-l ministru al cultelor și instrucțiunii, Sp. Haret.

I. P. S. S. Mitropolitul Partenie, spune că România are rara fericire de a avea un Rege înțelept între înțelepți, care pentru noi și pentru țară este cu adevărat un trimis al lui Dumnezeu. Toți trebuie să ne gândim la El cu dragoste și să-L venerăm după cum merită. Trebuie să se știe atât în țară cât și în străinătate că vom fi totdeauna cei mai credincioși supuși ai M. S. Regelui. Rugăm pe Dumnezeu să hărăzească viață lungă, atât Lui cât și întregii Sale Familii. Trăiască M. S. Regele, trăiască Dinastia română.

Ovațiuni entusiaste acoperă ultimele cuvinte ale Inaltului prelat.

D. Dim. Sturdza, președintele consiliului, spune că aceste trei zile au fost și mai întăritoare pentru țară, pentru biserică și pentru cultura română. După cum a spus I. P. S. Sa, Dumnezeu ne-a dat un Șef pe care orice țară ar fi doritoare să-L aibă.

Pildă de virtute în viața Sa particulară ca și în viața Sa politică, în cea mai înaltă concepțiune, cea mai bună dovadă ne-a dat-o astăzi prin modul cum a participat la această serbare.

În ceea-ce mă privește pe mine, aceste serbări m'au mișcat adânc.

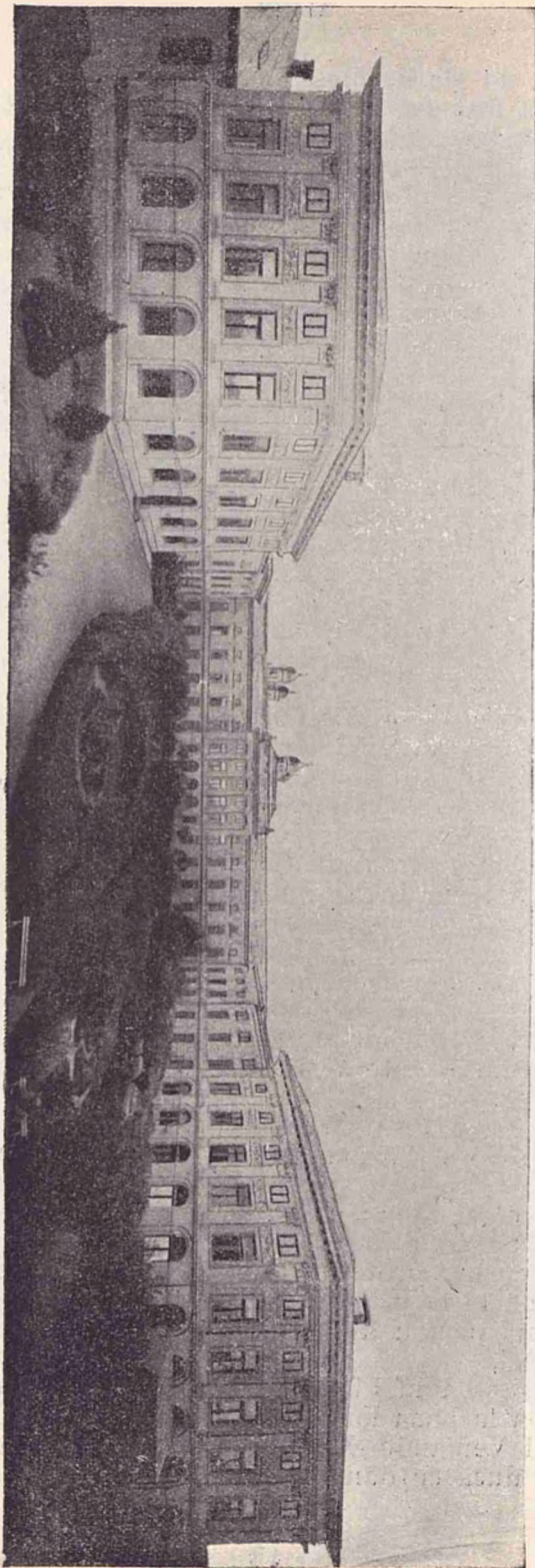
D. ministru Haret spune că d-l Sturdza a vorbit despre legătura ce există între Biserică și Țară. Nam nimic de adăogat, zice d-sa.

Inchină pentru Biserică și dorește ca acțiunea ei să fie ca în trecut: cel mai însemnat factor al progresului românesc.

D. Climescu, rectorul universității, închină pentru prosperitatea școlii române.

Părintele Savin, directorul seminarului, arată mulțumirea ce o simte corpul profesoral pentru că tot ce are țara mai distins ia parte la primul centenar al primei școlii românești. Inchină pentru toți bărbații de stat cari lucrează la binele Bisericii.

P. S. S. Episcopul Pimen spune că toate faptele mari trebuie să aibă la baza lor credința în Dumnezeu. De sigur că Mitropolitul Veniamin Kostaki nu s'a gândit că seminarul său are să ducă cu dânsul sentimentele patriotice și crești-

Actualul local al Seminarului „Veniamin“.

nești până la ținuturile Mării negre. Intreaga viață de stat este în mâna profesorilor cari oțelesc aceste sentimente. Închină pentru profesorii seminarului.

D. Dim. Sturdza spune că este un mare act național serbarea acestui centenar. Noi însă am mai sărbătorit și alte aniversări, cum a fost aceea de 400 ani dela moartea lui Ștefan-cel Mare, și despre care Regele a amintit în cuvântarea sa în mod așa de cald. Am mai serbat al 25-lea an dela Independența câștigată de armatele române, conduse de M. S. Regele. Sperăm că peste doi ani să mai sărbătorim a 40 aniversare dela venirea în țară a Regelui nostru.

D. președinte al consiliului închină pentru cei tineri, căroro le aparține viitorul,

Banchetul s'a terminat la orele 2¹/₂ p. m.

După amiază, M. S. Regele a vizitat școala profesională de fete, școala primară de băieți «Carol I», de unde a trecut apoi pe jos la liceul-internat. Aci a terminat vizita la orele 6 seara.

M. S. Regina și A. S. R. Principesa Maria au vizitat școala profesională de fete și școala Reuniunii femeilor române.

După amiază M. S. a vizitat spitalul militar, iar M. S. Regina și A. S. R. Principesa Maria au vizitat școala profesională a reunirii femeilor române și școala normală de fete.

Marti 5 Octomvrie, la orele 9¹/₂ dimineața, M. S. Regele a asistat la deschiderea cursurilor Universității, vizitând palatul universitar, apoi a vizitat cazarmele călărașilor și vânătorilor; iar după prânz s'a dus la școala normală «Vasile Lupu» a vizitat facultatea de medicină și școala primară «Trei Ierarhi». M. S. Regina și A. S. R. au făcut preumblări prin oraș și împrejurimi.

Seara a avut loc un mare Bal în sala teatrului național.

Miercuri, 6 Octomvrie, la orele 9 dimineața, familia Regală a părăsit Iașul.

Pretutindeni MM. LL. Regele și Regina, ca și întreaga familie Regală au fost primiți cu un entusiasm de nedescris și cu dragoste nemărginită.

Poporul Român, recunoscător Marelui nostru Rege și Neprețuitei noastre Regine pentru binefacerile ce revarsă asupra țării, nu pierde nici un prilej pentru a-și arăta iubirea, devotamentul și supunerea către Tron și Dinastie.

Dea Dumnezeu ca încă mulți ani Fondatorul regatului Romaniei și grațioasa Mamă a răniților, să stea pe tronul aurit prin fapte mărețe și să poarte coroana făurită pe câmpul de glorie.

Fie ca pildele mărețe pe care le dau Suvranii, să servească nouă și generațiilor viitoare și să fie puternic înbold spre fapte mari.

A. T.

ȘAMANI I (1).

Sachirii cred cu convingere că ei au pătruns într'una din tainele naturii. Rămâne de discutat dacă ei cred că această putere a lor de a se străpunge fără de a le curge sânge și de a face celelalte câte le fac, este o putere care numai lor li se dă de către Alah spre a birui cu ea ghiaurii, ori că știu bine că ea e o simplă urmare de oparte a extazului lor la care ajung prin pierderea simțurilor în urma mișcărilor violente și a esceselor, iar de altă parte a deprinderii îndelungate. Hotărât însă este, că n'au în vedere adevăratul scop al extazului: visiunile limpezi și vederea în viitor, căci cu astea se pot explica — după credința tuturor celor ce-au instituit misterii religioase — toate tainele naturii. Ei sunt pe o scară mai înaltă decât dervișii urlători, cari dovedesc că în extas nu simți durerii iar aceștia pe o scară mai înaltă decât dervișii învățitor, cari se trudesc numai s'ajungă într'un extaz fără nici un scop. Adevăratul scop al extazului îl ajung șamanii — inițiați ai popoarelor de prin nordul asiatic — cari se luptă s'ajungă în extaz ca să aibă vederea clară și să profetească. O descriere frumoasă a ajungerii în extaz a unui șaman o dă un martor ocular, învățătorul rus Matuschkin, pe la 1820, care a luat parte într'o expediție științifică prin Siberia. Șamanul descris e din țara Iacuților, din așa numita iurta dracului, dar descrierea se potrivește pentru toți șamanii, căci toți practică vrăjitoriile lor cam într'acelaș fel.

El a găsit pe șaman în mijlocul iurtei, într'un cort făcut din piei negre de oi sălbaticе, stând lâng'un foc cu flacăra mare. Fața lui eră buhăită, roșietică-neagră, acoperită mai de tot de pletele-i lungi, negre și încălceite, și abia puteai să-i vezi ochii-i scânteietori, mari și cu vinele albului lor pline de sânge. El se plimbă în jurul focului cu pași măsurăți, largi, și în cadență, murmurând din gură formule de vrajă. Veșmântul lui eră un talar lung de piele de capră, plin de sus până jos de curele, amulete, lanțuguri, clopoțele și fel de fel de bucațele de fier și de aramă. În mâna dreaptă ținea toba sa de vrăjitor, împodobită cu clopoțele, în mâna stângă ținea un arc încordat, foarte lung. Privirea lui înfricoșată, sălbatică de tot și dătătoare de fiori. Cu încetul flacăra s'a stins, cărbunii se vedeau abia ca niște ochi roșii din spuză, și șamanul acum s'a trântit la pământ. După trecere de vr'o 5 minute, în care vreme el a stat nemișcat cu desăvârșire, începù să scoată un gemăt sfâșietor, apoi un fel de țipăt, răgușit, sugrumat, care părea ca și când ar fi scos din mai multe guri deodată.

(1) Vezi No. 50, 51, 52 din anul VII și No. 1 a. VIII.

După câtvă vreme discipolii lui au atâtat din nou focul, făcându-l cu flacăra. Șamanul atunci sări de jos, ca aruncat de-o putere supra-firească, stete drept și proptind arcul cu un capăt pe pământ și puse fruntea pe capătul de sus al arcului și început să se învârtască împrejurul arcului său, cu fruntea plecată cum am spus, întâiu încet, apoi iute, tot mai iute, în sfârșit așa de repede încât nu credeam că e puțință pe lume o astfel de învârtitură fulgerătoare. Amețeam însu-mi eu, numai văzându-l. În sfârșit el se oprî, fără nici o urmă de amețală, și început să facă cu mânilor semne în aer, părând c'ar vrea să desemneze figuri, și le făcea tot mai repede, tot mai violent, de credeai că au să-i sară mânilor din umăr. Tot-odată făcea mișcări violente și cu capul, și nici din picioare nu stetea pe loc, și totul eră într'o mișcare vehementă. Deodată luă toba sa, și, într'un fel de însuflețire, început s'o bată după un anumit ritm și, după tactul tobei, început să sară acum mai încet acum mai iute, împrejurul focului. Dela o vreme o ținu într'un fel de sărituri desperate, în vreme ce își învârtea neconținut capul cu atâta vehementă și cu atâta rapiditate încât îi părea o bilă învârtita în loc, iar corpul și-l sgârcea și-l tremurâ într'un fel foarte ciudat. Dar în mijlocul tuturor acestor mișcări fulgerătoare, el n'a încetat nici o clipită să fumeze cu furie cel mai tare tutun pe care-l cunosc Cerehezii, și să tragă din vreme în vreme câte o înghițitură de rachiu.

La un moment, el căzû la pământ și rămase țapăn și fără viață. Doi din discipolii săi săriră atunci și început să clănțanească și să ascuță deasupra capului lui, două cuțite mari. Acest sunet metalic părû că-l aduce din nou în fire, el își gemû din nou ciudatul său gemăt sfâșietor și început să se miște încet și cu convulsioni, iar cei doi îi ajutară să se ridice și-l puseră pe picioare. Privirea lui eră acum scârboasă. Ochii îi erau ieșiți din cap și țapeni, fața lui roșie ca de sânge, el părea într'o desăvârșită lipsă de conștiință, și afară de o ușoară tremurătură a corpului întreg, nimic altcevă, nimic nu arătă că este în viață. Un mort în picioare. În sfârșit el pare că-și revine în fire; cu mâna dreaptă proptită pe arc, el înalță cu stânga toba peste cap, o învârtește spasmodic și repede, și o lasă apoi, ca un mort. să-i cadă din mână pe pământ. Discipolii mi-au spus că acesta e semnul, că el e cu desăvârșire acum însuflețit, și că putem să-i punem întrebări.

Matuschkin acum se duse la șaman, îl găsi nemișcat și absolut fără viață în ochi, în obraji, în celelalte membre. Nici întrebările lui Matuschkin, nici răspunsurile șamanului date repede și fără vreme de gândire, n'au adus nici un fel de schimbare în membrele sale înghețate și în trăsăturile moarte ale feții. Întrebările puse priveau expedițiunea pe care o întreprinsese întrebătorul; răspunsurile date de șaman au

fost în stil de oracol, însă de o siguranță uimitoare. Șamanul a răspuns, că expedițiunea va ține 3 ani, că succesul îi va fi deplin, întrebătorului i-a vestit o boală foarte primejdioasă, că va avea de suferit o furtună groaznică pe Lena, trei zile de drum dela Bulun — ceea ce într'adevăr toate i s'au întâmplat lui Matuschkin. Unele dintre răspunsurile șamanului însă au fost întunecate și așa de poetice, încât tâlmaciul lor nu le-a putut traduce.

După ce a isprăvit de întreat Rusul, și după ce au întreat și alții, șamanul a căzut din nou și a rămas poate ca vr'un sfert de ceas întins, între cele mai violente convulsii și dureri interne, de-ți eră smilă de el. Discipolii spuneau, că acum iarăși iese «Duhul» dintr'însul, ceea ce se întâmplă mai lesne decât intrarea, căci aceasta a ținut patru ceasuri. În sfârșit totul s'a isprăvit și șamanul s'a ridicat de jos; pe fața lui se vedeă expresiunea mirării și a uimirii unui om care, deșteptat dintr'un somn adânc, se vede într'o societate mare de care nu știa.

Acesta e cazul tipic. Toți șamanii fac așa. Iar dacă îi întrebă de vr'un răspuns întunecat pe care-l dete, el se uită cu privire mirată la cel ce-l întreabă și clatină capul tăgăduind, ca și când n'ar fi auzit nici odată în viață de așa ceva. Cu alte ocațiuni, au băgat de seamă cercetătorii că starea epileptică a șamanului e molipsitoare pentru cei predispuși să cază în extaz, că privitorii încep adecă să schimbe fața, că fără voia lor sar și joacă în felul șamanului și apoi înțepenesc cu totul după ce le vine sudoarea de sânge, particulară și nelipsită a convulsiiunilor cari totdeauna însoțesc criza de nervi a șamanului, și că ei căzând scot din gură cuvinte neînțelese și bolborosite, întocmai ca șamanul, cu deosebire că el le spune limpede și cu oarecare înțeles, și că apoi cad într'un somn adânc și liniștit.

G. Coșbuc.

A P E L

Subsemnatul, N. Alessandrescu, dirigintele școlii din comuna Frasinul, jud. Dâmbovița, văzând dorința cea mare ce are de a se cultivă, tinerimea din această comună, am hotărât a înființa o bibliotecă populară în această comună. În acest scop fac apel la toți autorii și iubitorii de cultura tinerii noastre generațiuni a *ajută această bibliotecă* cu ce vor binevoi din scrierile d-lor. Pentru acest scop s'a înființat și un registru, în care se va trece numele tutulor donatorilor, spre a se păstră în arhiva acestei școlii ca pomenire.

Mijloc bun pentru moralizare.

A sate, în mahalale, în popor, nu există o opinie publică luminată, morală și folositoare; oamenii se iau după ce le iese înainte, după ce le convine, după ce li se pare lor mai bun s'au mai folositor.

S'a zis de demult că în țara orbilor cel cu un ochiu e împărat. Așa și în popor: oamenii când văd că unul a ajuns mai bine prin mijloace necinstite, cred că aceasta e calea cea mai nemerită și se iau după dânsul. Din neștiință oamenii se iau după pildele cele greșite și își strică și lor și semenilor lor. Calcă în picioare cinstea, calcă datoriile morale, se nenorocesc pe dânsii, își nenorocesc familia, nenorocesc pe alții, perzându-și sănătatea și bunul traiu.

Toată lumea, care simte durere de inimă pentru soarta poporului, se întreabă care ar fi mijlocul cel mai bun de-a statornici în popor curente de idei sănătoase, opinie publică bună, morală, folositoare.

Unii cred că numai învățătorii pot face acest lucru. Alții cred că învățătorii și preoții, alții cred că cea mai bună ispravă ar face-o cărțile morale scrise anume pentru popor.

Negreșit că și învățătorii și preoții și cărțile pot face ceva dar nu pot face mult.

Învățătorii și preoții ce pot face altceva decât să sfătuiască? Dar ce ajută sfatul? Omul ascultă sfatul, dacă îl ascultă, iar când vine la faptă face tot cum știe el, ori cum îi vine mai bine, după cum zice vorba: *Nici toate ale popei, nici toate ale doctorului*, și rezultatul e că nu face nici una d'ale preotului și nici una d'ale doctorului, ci face tocmai din potrivă.

Morala directă nu prinde, nu se lipește de om; morala directă se pare prea aspră, prea despotică, și în loc să deștepte în om gândul de ascultare și de supunere, adese ori deșteaptă, tocmai din potrivă, tendința de revoltă, de protestare. Dar ce! Sunt eu copil? Sunt prost? N'am și eu minte să pricep? N'am și eu dreptul să fac așa cum îmi place mie?... De ce mă învață pe mine? — Să-și învețe copiii lui! Facă el așa!...

Vorba aceasta din urmă: *Facă el așa*, e mai grozavă decât toate. Când vede că cineva — preotul sau învățătorul — îl sfătuește prea mult să facă ceea ce nu-i place. Omul numai decât zice: *Facă el așa*, adică, nici mai mult nici mai puțin, îl învinovățește că predică lucruri, pe cari însuși nu le face. Și cum să dovedească preotul sau învățătorul, că el face așa cum predică?

Tot ce va spune el, nu va putea avea atâta trecere, ca

vorba : *Facă el așa*, pentru că aceasta le place la toți, iar cele ce le spune el, nu plac nici unuia.

Facă el așa, e un fel de scăpare a tuturor celor cari nu vor să îmbrățișeze bunele povețe.

Numai la nevoie, când se lovește omul de pragul cel de sus, numai atunci își aduce aminte de vorbele preotului sau ale învățătorului, care l-a sfătuit de bine. Numai nevoia deschide ochii omului, de aceea și preotul și învățătorul, nu trebuie să înceteze de a sfătui; de aceea zicem că și sfaturile pot să folosească ceva. Târziu! puțin! dar tot folosesc.

Cât privește folosul ce poate trage poporul, din cărțile scrise înadins pentru el, iată cum stă lucrul:

Mai întâiu, sunt foarte puțini cari știu a citi. Apoi chiar și cei ce știu a citi nu sunt obișnuiți a citi. Școala n'a ajuns încă să le formeze gustul de citit.

Pentru ca poporul să citească, ar trebui să i se dea cărți nu numai scrise bine și deslușit, ca să poată înțelege cu înlesnire, ci încă ar trebui să i se dea *cărți scrise în gustul lui*, cărți atrăgătoare, vesele, glumețe ori să trateze lucrurile așa, ca odată ce va începe să citească, să nu mai poată lăsa cartea din mână. Dar asemenea cărți, încă nu s'a dat poporului.

Intr'un rând Ministerul Cultelor a hotărât să facă o alegere din literatura noastră, de cărțile cari ar putea folosi poporului. S'a întocmit o listă din acele cărți, dar din toată lista nu știu dacă e o singură carte care să placă poporului. Ce vreți să citească poporul? El nici poeziile lui Alexandri nu le poate înțelege. Vrei să citească el pasteluri? Că iarna ninge și totul se acopere de zăpadă? Dar nu e sătul el de iarnă și de asprimea ei? Ori să citească el cum vine cocostărcul primăvara? Dar ce-i pasă lui de cocostărc?

Sânt câteva din poeziile lui Alexandri ca: *Sergentul*, *Peneș Curcanul*, cari după fond ar putea fi înțelese, însă pentru aceasta ar trebui să i le citească cineva, așa ca să iasă în evidență fondul. Noi dăm poporului ceea ce ne place nouă, dar poporul are alt gust, și ceea ce-i dăm noi nu se potrivește. Incercarea aceasta de a da poporului să citească literatura croită pentru păturile sociale mai de sus, îmi aduce aminte de o ilustrație dintr'o revistă umoristică. În acea ilustrație, un copil plângea, iar o maimuță, ca să-l împace, îi îndeasă în gură un papuc de noapte.

Pentru popor trebuie anumite cărți scrise de oameni cari cunosc gustul poporului. De acestea însă n'avem, ori dacă avem vre-o brumă, tocmai la ele nu s'a gândit nimeni.

Ceea ce poate în adevăr folosi poporului, și ceea ce a folosit și folosește pretutindeni, este *titul popular*, teatrul sătesc. Se înțelege și teatrul, adică piesele, să fie făcute anume pentru popor. Teatrul dă icoane vii cari se întipăresc în minte și rămâne în minte.

Când a văzut pe scenă unul de care râdea lumea, îi rămâne în minte și se ferește să n'ajungă și el așa.

Despre aceasta însă, vom vorbi altă dată.

T. Sperantia.

MÂNDRIA NEROGADĂ! (1).

..... Ci isprăvește odată cu plângerile tale, că mă găesc năbădăile! Pare că fata numai e pe lume . . . . . așa se jălește! Vreau liniște și pace! M'ai înțeles, muere! — «Eaca așa, mai face și gură, zicea lelea Floarea și își șteagea ochii cu mânicile cămășii. Flăcăiașul maichii e la miliție și acum și pe singura mea fată mi a băgat-o în pension. Ptiu, rușine și batjocoră par'că nu pot să-mi cresc copiii și singură! N'am nevoie de nimeni ca să mi-i crească, sunt destul de vrednică!»! «Mătușă, tacă-ți gura odată și nu te laudă așa de grozav, răspundeă frunțașul satului cu autoritate. Nu cumvâ știi să vorbești franțuzește sau să cânti la pian? Tu nu știi nici românește să citești — adică nici eu nu știu! Tocmai d'ăia să-ți pară bine că fata are să învețe multe și de toate. Crezi că nu crăpam de necaz, când vedeam pe primar cum se umflă în pene cu dorul de fiică-sa, când a adus-o dela pensionul din târgul ăl mare? În aste trei zile par'că a crescut cu trei palme, îngâmfatul! Dar și eu sunt cine sunt, nu se poate el nici odată măsură cu mine! Și eu am avere! Și să mai stau la gânduri și să nu fac din fata mea o cucoană, dacă el dorește a face din a lui? Știi ce mătușă, ești o mamă neroadă, dacă nu vrei să-i dai singurei tale fete, învățătură boerească!» — «Lasă-mă în pace cu învățătura aia boierească, răspundeă tovarășa grășulie. N'a învățat fata mea destul la Domnișoara din satul nostru?» Și supărată împingeă ceașca cu ceaiu și lapte în cât lichidul subțire curgeă pe masă. Bărbatul iar nu tăceă, ci ziceă ironic: «Ce mai mâncare! Dacă te-ai spălă cu băutura asta, zău nu te-ai albî!» — «Așă! strigă țaranca din ce în ce mai mâniașă, crezi tu că la pensin o să i se deă ceaiu mai bun?» Și duceă ceașca la gură, sorbind ceaiul cu așa mare poftă, că cinevă privind-o iar fi lăsat gura apă. Când ceașca, cam măricică fū golită, ea se scoală mulțumită și pune vasele pe un dulăpior. Se grăbiă să iasă din casă să-și vadă de alte treburi de ale casei.

Țaranul aveă gust de vorbă și el știă că nevasta lui când în-

(1) Un obicei rău există încă de mult pe la sate. S'au văzut țărani, cari n'au în casa lor nici ce trebuie să aibă un bun gospodar, și cu toate acestea, furați «de modă» își duc și ei fetele la pensioane pe la orașe. Urmările rele ce pot decurge de aci, se pot vedeă de oricine voește a studiă moravurile noastre, cu interes sincer și cu dorința de a contribui să se îndrepteze ce e rău.

Avem și datoria ca prin toate mijloacele să desrădăcinăm relele ce bântuesc societatea noastră, atât la orașe, cât și pe la sate!

chideă gura n'o mai deschideă cu zilele, și el nu puteă să sufere această tăcere îndărătnică.

Își apucă nevasta de șorț și-i zice în ton glumeț, cercând s'o împace: «Imi pare bine Floareo, că-ți place ceaiul așa de mult, acum e la modă să se beă și pe la noi ceaiu, și e bine; eu țiu la modă!» — «De aceia vrei să faci din fată o păpușe după modă! răspundeă femeia mâhnită. Mergi numai așa înainte și o să vezi tu hărbate, unde o să te ducă gândul tău trulaș!» Și zicând aceste vorbe ieși, trântind ușa cu sgomot în urma ei. — «Și tocmai acum am să fac ceea ce vreau, strigă țăranul roșu de mânie; și chiar de n'ai scoate o vorbă trei zile!». Apoi își luă pălăria din cuiu, se îmbracă cu o haină mai bună și fără a se mai uita îndărăt plecă de acasă. Se duse drept la primar, ca să se sfătuiască cu el într'o afacere comunală. Simția în el o neapărată nevoie să se arate că și el e ceva, și eră curios să vadă și pe învățata Marioara, fiica primarului. . . . . Când intră în casa spațioasă a primarului, auzi sughituri de plâns; nehotărât ce să facă, omul nostru rămase în tăcere lângă ușă, învârtindu-și pălăria în mână, căci ce auzia și vedeă eră peste așteptarea lui de a găsi o așa jale în familia primarului, pe care el îl pismuia așa de mult! Pe o bancă îngustă de lemn în formă de canapeă, ședeă nevasta capului comunei și plângeă amar cu șorțul la ochi, pe când primarul se plimbă cu pași apăsați prin odaie; la fereastră stă în poziție trufașă o fată îmbrăcată ca fetele de oraș, cu părul frezat, buzele țuguiate, care arătau că e grozavă. Fără a se ocupa mai mult de noul venit, după ce i-a răspuns la salutare, primarul se oprește de odată în fața nevestei și-i zice: «Vecinic te tânguești! Și eu îți zic degeaba, căci fata are drept! Nu cumvâ am cheltuit atâția bani ca unica noastră fiică să-ți fie acum rândășiță? Mamă ești tu? Ești o muere ticăloasă și în toată viața n'ai să fii decât așa!»—Asta eră prea mult pentru femeia lui; ea lăsă șorțul în jos, se ridică tremurând de mânie și rostește aceste vorbe: «Așa, sunt ticăloasă, fiindcă cer ca fata mea să-mi ajute la trebile casei, în loc să șează toată ziua cu cartea în mână, în grădină la umbră, ori să trăncănească pe mașina aia blestemată, că mi-a hodorogit capul! Îți zic bagă de seamă, omule îngâmfat, o să vezi tu ce ai făcut? Mult o să plângi tu de pe urma cuconiței tale! . . . .»

— «Mamă, nu-ți dau voie să vorbești așa! Să știi odată pentru totdeauna, că eu nu mai rabd una ca asta», strigă furioasă fiica prea studiată. — «Na, așa, îți trebuie, adăogă primarul. Ce muere! Să mulțumim lui Dumnezeu, că ne-a dat o așa fată, de care se poate mândri satul întreg! Ce proastă muere mai ești! Să ceri tu ca diamantul ăsta de fată să-și strice mâinile cu ale bucătăriei, să uite ce-a învățat, pierzându-și vremea cu ale gospodăriei și să-și facă sânge rău cu slugile!» — «Nu fac și eu toate astea, și sunt stăpână în casa mea și cinstită de toată lumea?» — «Ce bine ți-er mai ședeă să faci și tu pe cucoana», batjocoria și râdeă țăranul nerod: ha, ha, ha!». — «Ha, ha, ha,» re-

petă și fata prea învățată, pe când biata mamă ieșia din casă, ne mai putând suferi și batjocura fiicei sale.

Fruntașul satului asistase incremenit la această scenă neplăcută, gândindu-se în el: dacă ar fi fost aceasta fata lui! Când mama trecu pe lângă el, plecă și el, zicând: viu altă dată. Afară își trecu mâna peste fruntea lui înfierbântată și murmură tremurând: «Ce fată, ce fată!» La prânz eră dus pe gânduri și răspundeă deandoselea; nevastă-sa se uită pe furiș la el și nu știă ce e cu el. De abiă mâncă și ese zicând supărat: «Mă duc la pension, să-mi văd fata! Nevasta nu-și putu stăpâni mirarea și zise: «Ce, azi în zi de lucru? Să strâng acum bucatele de pe câmp și tu vrei să te duci la oraș?» — «Până încarcă oamenii nă și întore, nu te amestecă în treburile mele!» — «Fă ce vrei» răspundeă suspinând femeea și începeă să strângă masa. Când eră să iasă din casă, se mai întoarse odată și zise: «Să știi, nu vreau să văd un pian în casă, să mi hurue în cap, să știi tu asta!» — Uluită nevasta se uită după el, oare n'a fost ea dela început în contra învățătorei dela pensioane, ce nu se potrivește pentru fetele de țaran? Ce s'a întâmplat cu bărbatul ei, de s'a schimbat așa?

Marin, căci așa se numiă țaranul nostru, porunci să înhame caii la poșalion și ieși din curte să se ducă mai întâiu pe câmp, să vadă cum lucrează muncitorii la încărcarea snopurilor de grâu. Mergeă coprins de gânduri, ce ar fi fost, dacă i s'ar fi întâmplat lui ce a văzut în casa primarului! Dacă iubita lui copilă ar batjocori acum ce-i eră drag odată: părinți, obiceiurile simple, dar curate, munca cinstită, atunci mai bine să moară decât rușinea să fie în casa lui! Gânduri triste îi învăluiau sufletul la teama să nu se întâmple una ca aceasta. Bucuros ar fi adus el chiar astăzi fata îndărăt acasă, dar să se înjosească în fața nevestei, să suferă batjocura sătenilor, la cari se lăudase ce are să iasă din fata lui, asta eră preă greu pentru el! — «Numai primarul e de vină, că m'am hotărât să mă iau după el» se tânguiă nerodul că nu ascultase de vorba înțeleaptă a nevestei de a nu-și depărtă fata în streini și a o duce într'o școală nepotrivită pentru țărani! «Da, am voit să mi văd fata grozavă! Dar ce-i lipsiă fetei mele? Oare nu este ea fata cea mai bogată de prin prejur? Nu este ea bună și harnică! Ce-mi trebiă mai mult? Doamne, Doamne, dacă aş puteă . . . . .»

Un chiot foarte cunoscut intrerupse monologul său; el se opri de odată în loc, își puse mâna d'asupra ochilor și se uită în partea de unde veniă chiotul. Pe un car bine încărcat stă o fată ca de 15 ani, cu mânecele sumese, și așeză snopi de grâu și strigă apoi: nu mai dați, e destul! Ea râdeă cu uu răs argintiu și aruncă câte o legătură de snopi, jos pe capetele lucrătorilor. — «Cum tu aici?» se auzi de odată vocea bogătașului, care înălțându-se în vârful picioarelor cât puteă, prinse în brațele sale vânjoase pe fata ce sări sprintenă din car. — «Dela pension tată, zise fata cam smerită, n'am putut să mai rabd și așa am fu-

git!» (1) — «Și vrei să rămâi acasă, nu vrei să te faci învățată ca fata primarului?» «La tine tată, la mama, în ograda noastră, pe câmpiile noastre, aici voiu să fiu, ca la noi nu e niciăieri de frumos! Nu mă mai duc la pension; să mă bați cât ai voi tată: nu mi place de loc acolo!» — «Bine, tată, strigă plin de bucurie țăranul, ridicând o gogeamite fată în sus! Fată, cel mai cuminte lucru ce ai făcut, e că ai fugit dela pension!» — «Și nu ești supărat că am fugit?», întrebă fata veselă, dar mirată. — «Da, așa de supărat sunt, în cât mâine o să capeți războiul cel mai frumos ce l-oiu putea găsi în târg! Să ne grăbim să mergem acasă; cum o să se mai mire mă ta; cum o să-i mai pară de bine, săraca, că ce cuminte e! Ei să-i semeni, fata tatei; multe are să te învețe ea, tot ce-ți va trebui pentru casa ta!»

Așa de voios eră acum chiaburul nostru, așa de vesel, încât eră cât p'aci să salte de bucurie! și aveă dreptate. El consideră și de acum înnainte și fără pension pe fata lui ca cea mai deșteaptă de sub soare, căci numai ea găsise mijlocul cel mai bun de a-l scăpa de toate nedumeririle sale, cum să-și aibă fata iarăși acasă!

Toma Dicescu.

Profesor la liceul din Buzău.

CÂNTĂREȚII ȚĂRII.

u e vorba de poeți.

E vorba de cântăreții de Biserică din București și din Muntenia de pe la anii 1830—1831.

Aceștia erau următorii:

Costache Chiosea, ot podul lui Șerban-Vodă, care învăță pe copii și carte românească, după cum spune Ion Ghica; Constantin, ot podul Târgului d'afară;

Dobrea, ot podul Calicilor; Petrache Eliad, ot Craiova; Teodorache, ot Focșani; Talasie, ot Buzău; Ioniță Stoicescu, ot Ploești; Gheorghe Istrate, ot Târgoviște; Nicolae Panteli, ot Câmpu-lung; Nicolae Nanu, ot Pitești; Costache, ot Râmnicul Vâlcei;

Anton Pantoleon, ot podul Mogoșoaiei din București.

Fie-care primiă câte 150 taleri, dela casierul școalelor, stolnicul Dumitrache.

Cine eră cântărețul ot Podul Mogoșoaiei, Anton Pantoleon?

Eră Anton Pann, care pe atunci păstră încă numele său

(1) Să presupunem că pensionul eră într'un oraș mare și că holda fruntașului se întindea între locuința lui și una din marginile orașului.

cel adevărat. Anton Pann s'a numit mai în urmă, scurtându-și numele.

Școala lui de muzichie, în vremuri, eră cea mai vestită și mai toți preoții bătrâni cari mai trăiesc, spun lucruri mari despre ea. Insuși actualul Înalt Prea Sfințit Mitropolit Primat al Ungrovlahiei Iosif Ghiorghian, a fost în copilărie elev al lui Pantoleon la cursul de muzică, curs tipărit sub titlul de *Muzichia*. Pe acea vreme a compus neîntrecutul povestitor *Cântecule de Stea* cu muzica cuvenită, precum și melodia atât de populară dela marșul : *Deșteaptă-te Române*, însă nu pe versurile poetului Mureșanu, ci pe niște versuri ale sale proprii, din o romanță care s'a cântat mult timp în România, încet, rar, trăgănat, și care începea astfel pe cât îmi aduc aminte :

Din sânul maicii mele
Născut în griji, necazuri,
Restriștea mi-a fost soartă,
Cu dânsa m'am luptat ...

D. Teleor.

DESPRE ARĂTURI

Că dela o arătură la timpul ei și adânc făcută, atârnă buna rodire a bucatelor, anul acesta care ne va rămâne la toți ca o tristă amintire, ne-am încredințat în deajuns.

Este înspăimântător să-ți vezi boișorii — tovarășii tăi de muncă — pierind de foame în bătătură și copiii în casă plângând în așteptarea unui codru de mămligă, și este cu atât mai înspăimântător, cu cât ne gândim că în parte singuri noi am dat loc la aceste amare suferințe, prin neînțeleptul mod în care am lucrat până acum ogoarele și dacă vom lucra mai mult tot astfel, vom merge spre o hotărâtă peire.

Timpul și împrejurările în care trăim, cer fără nici o întârziere, ca să desmoștenim și să schimbăm modul de muncă, de acum 100 ani, care se potrivește numai vremurilor de atunci, când plugarul semăna unde îi plăcea și pășună cu vitele peste 9 hotare; pe când acum tot pe aceeași îndindere de pământ, cu mult mai sleit de puterile sale — printr'un lung șir de ani de muncă nehibzuită — trebuie să hrănească un număr înzecit de oameni și de vite.

Cel dintâiu pas făcut pentru înlăturarea prăpastiei ce ne amenință cu mormântul, nu este altul decât pregătirea ogoarelor de semănat și înmulțirea mijloacelor de hrănit vitele, cu care să putem face lucrările câmpului, și care să ne dea gunoiu mult, pentru a da pământului înapoi puterile pierdute, prin ridicarea, grăunțelor de pe el, care sunt făcute numai din sucurile sale

fără ca aceste sucuri să mai fie întoarse pământului prin gunoie. Apoi să nu uităm că pământul gunoit pe lângă că este foarte roditor, păstrează pământului umezeala câștigată iarna și primăvara și prin umezeala din pământ se dă loc vara la ploi. Spre a ne încredința despre aceasta, să luăm ca pildă pădurile întinse sub a căror frunze căzute și prefăcute în gunoiu se păstrează ori și când umezeală și asupra pădurilor întinse cad adesea ori ploile mult așteptate, pe când câmpiile deșerte, rămân arse de soare.

* * *

Pregătirea ogoarelor de semănat are următoarele scopuri:

1. A aduce pământul într'o astfel de stare în cât căldura, umezeala și aerul să se împartă de o potrivă, pătrunzând în toți grăunții săi.

2. A-l mărunți în așa fel încât să se poată trage cu multă ușurință cu sapa la prășit și să nu întâlnească bolovani, cari nu numai că nu priesc de loc semănăturilor, dar lucrătorii într'un asemenea ogor — bolovănos — cheltuiesc multă putere de muncă.

3. A-l curăți de buruieni, diferiți viermi, șoareci, melci, etc., precum și diferite ciuperci (boalele bucatelor cunoscute de toți plugarii sub numele de mană).

Pentru a ajunge la aceste scopuri însemnate și prea însemnate pentru orice plugar, trebuie să nimerim timpul și felul arăturilor.

O arătură care să îndeplinească aceste condițiuni, nu poate fi făcută nici odată în alt timp mai bun de cât *toamna*.

Numai arătura de toamnă are darul de a mărunți pământul, căci în timpul iernei, el fiind mișcat, înghețul și desghețul dintre ploi și zăpezi mărunțesc orice pământ cât de cleios ar fi el, îl dorespesc, îl umflă, (il fac higroscopic), să lasă ușor să se imbi-beze toate apele venite din ploi și zăpezi, cari se afundă în josul pământului și astfel vara în timp de secetă, umezeala este nelipsită din ogorul ce a fost arat toamna.

Numai în arătura de toamnă, brazdele se prefac în grăunți mărunți ca și cenușa și astfel căldura, umezeala și aerul pot pătrunde de o potrivă, înlesnind putrezirea tuturor gunoarelor duse pe câmp și rămase dela paie și numai astfel toate părțile hrănitore din pământ le pot lua bucatele.

Numai prin arătura de toamnă cea mai mare parte din sămânța buruienilor — care se hrănesc din pământ pe socoteala bucatelor — poate răsări, spre a le stărpi primăvara înainte de semănat; iar cuiburile diferiților viermi, șoareci, melci, etc., stricându-se ei caută să fugă, dacă nu toți, dar cea mai mare parte, fără ca să mai aibă timp când să-și facă alte cuiburi și ouă pe ogoarele vecine — căci le apucă iarna — și dacă nu vor pieri toate cel puțin nu vor putea a se înmulți mai mult.

Numai prin arăturile de toamnă făcute adânci, prisosul de apă ce ar stagna deasupra ogoarelor bătătorite, s'ar strecură în adâncime, spre a ieși în timp de secetă, ținând loc în acelaș timp și de un canal de scurgere, căci primăvara în timpul semănăturilor în pământul arat toamna adânc, apa se va scurge repede în jos, fiind înfoiat, și se va putea semăna la timp.

Numai în urma arăturilor făcute toamna adânc, apa ne mai băltind deasupra și scurgându-se în jos, aerul va pătrunde cu

uşurinţă în toată întinderea scoarţei de pământ arat (să se ştie că aerul nu poate pătrunde prin apă) şi numai atunci vor putea putrezi toate gunoaiile şi toate rămăşiţele paielor pe câmp, ca să poată ajuta rodirea bucatelor.

Numai în urma arăturilor de toamnă, rădăcinile bucatelor, cele mai mici, *cari sunt şi cele mai multe*, vor putea cu toată înlesnirea să se vâre printre grăunţii de pământ, spre a căuta acolo hrană şi umezeală, pe când în ogoarele bolăvănose rădăcinile nu pot pătrunde, se răsucesc pe lângă bulgări, cari rămân totdeauna uscaţi când e secetă; iar când sunt multe ploii, între aceşti bulgări se prinde apa, stagnează acolo şi bucatele pier în lipsă de aer.

Arăturile de toamnă ne vor scuti de multă cheltuială a puterii, căci pământul mărunţit din an în an, va fi mult mai uşor de răsturnat cu plugul şi se va putea întrebuiţea cel mult 4 boi la un plug şi nici odată 8 sau 10 cum se petrece azi.

La arăturile adânci, trebuie foarte mult ținut seamă de felul pământului, şi acolo unde se întâlnesc ogoare sub a căror pătură arabilă, este un strat de nisip în care s'ar pierde cu uşurinţă orice umezeală, să nu se are până la stratul de nisip, ci totdeauna trebuie lăsat o parte de pământ viu (ne arat) între stratul de nisip şi pătura arată, având de scop a împiedica scurgerea umezelei, prin nisip în jos.

Gh. Manolescu.

Vârleni-Vâlcea.

Vizita domnului ministru Haret în Dobrogea.

În ziua de 23 Septembrie, domnul ministru Haret, însoţit de d-nul prefect al Judeţului Constanţa Sc. Vârnăv, d-nul Paul Paşa revizor şcolar, D. Bănescu, inginer şef al Judeţului, precum şi de numeroase notabilităţi a vizitat şi-a inspectat câteva şcoli din Judeţul Constanţa. La orele 9 jumătate, domnia-să venind din Cerna-Vodă a vizitat şi inspectat şcoala primară urbană din oraşul Hârşova, un local dintre cele mai frumoase din ţară; biserica care-i în construcţie, spitalul Comunal şi de aci a pornit spre comuna Ciobanu.

Ajuns în faţa localului nou de şcoală—construit cu contribuţia benoală a locuitorilor—fu întâmpinat de Învăţătorii şi elevii şcoalelor de prin împrejurimi.

În strigăte de ura a mulţimei domnul ministru răspunde tuturor celor ce au avut fericita ocaziune de a-l vedea.

După intonarea imnului regal, d-l Dimitrie P. Bujilă—Dăeni, ură bună sosire d-lui ministru, în numele colegilor săi şi al sătenilor.

A arătat preţiosul concurs dat de d-l prefect Vârnăv şi Revisorul şcolar Paşa, în chestiunea localurilor de şcoli rurale.—Scoate în relief munca depusă de învăţători, în a ridica cât mai sus pătura rurală ca economie, morală şi intelect. Aduce elogiul domnului ministru, ca celui ce a fost premergătorul tuturor, în redactarea legilor învăţământului românesc,—ca celui ce cutreeră ţara, de la un capăt la altul spre a constata vrednicia unora, a încuraja pe ceilalţi, a semăna cinstea şi indemnul spre muncă, în tot ce se numeşte trup şi suflet românesc în această ţară.

Domnul ministru răspunde prin o caldă cuvântare, mulțumind tuturor celor ce, cu mult cu puțin au ajutat la construcțiile localurilor de școli. Arată satisfacerea sufletească ce simte când vede că toți învățătorii de pe întinsul țării, muncesc din răspuseri spre o corespunde chemării lor.

Constată progresele făcute în Dobrogea în timpii din urmă, că școala din Dobrogea e la înălțimea ei și sfârșind nrează tuturor sănătate și spor la muncă, spre a atinge cât mai curând țelul urmărit de interesele națiunei. — Vizitează apoi expoziția de lucrări manuale și țesături de casă, la care d-na Elena Ionășescu învățătoare — Dăeni s'a distins, aducându i-se de cei prezenți mulțumirile lor.

S'au decernat tot cu această ocazie medalia: «Serviciul credincios clasa II» la doi săteni, cari și-au dat silința în constuctia localurilor de școli.

În imnurile «mergeți cu bine» ale școlărilor, strigătele de «ura» și «să trăiască» ale mulțimei, domnul ministru Haret și-a luat rămas bun dela cei prezenți, mergând spre Hârșova.

De aci a vizitat școalele din Topalu, Boascic, Rașova, Oltina și Ostrov.

Domir.

Locuri istorice din cătuțul Oltița.

Pe lângă lacul Oltina în partea de nord și paralel cu Dunărea, se observă și astăzi urma unei șosele lungă de vr-o 70 metri și largă de 4 metri. Drumul vine din partea de Vest din-spre orașul Ostrov și se termină la poalele locului numit «Cetate».

Pe marginea acelu drum e și o urmă de șanț. O parte din drum e dărămat în Dunăre. Bătrânii nu pot a-și da seama de vechimea lui; însă e probabil că acea șoseă servia ca drum de comunicație între cetățile Romane aflate pe malul Dunărei și până la cetatea «Adam Klisi».

Pe hotarul comunei în partea de Nord și pe o înălțime aproximativă de 20 metri de la nivelul Dunărei, se află un teren în formă de drept-unghiul numit «Cetatea». Împrejurul ei și în interior se află bucăți de piatră cioplită de unde bătrânii spun că își luau piatră pentru construcția caselor lor. De jur împrejur, cetatea e împrejmuită cu o urmă de șanț.

În partea de Est lângă Cetate se află o movilă cu numele «Macuca» lângă care sunt 2 drumuri numite: *Turna-Orman* (pădurea cu pietre) și «*Drumul Vizirului*». Vechimea movilei «Macuca» nu se știe. În timpul Imperiului Otoman acea movilă servia ca punct de observare până

departe în câmpia Bărăganului din jud. Ialomița, Cernavodă, Călărași și până la Cetatea «Adam-Klisi»

La marginea satului în partea de sud s'a găsit în șanțul viei locuitorului Marin Sandu în 1886 o tăbliță de bronz cu inscripția latină ast-fel: Imp. Cesar. Nerva et Nerva-Traian, și mai în josul tăbliței era numele: Marcu și Antoniu (tatăl și fiul). Acea tăbliță se află actualmente în muzăul național de antichități din București.

Constantin Măldărescu.

Licitațiuni.

În ziua de 12 Octombrie 1904, începând dela orele 10 a. m., se va ține licitațiune, prin oferte sigilate, în localul Ministerului Domeniilor, pentru închirierea, pe termen socotit dela 26 Octombrie 1904 până la 26 Octombrie 1909, a ecaretelor și bunurilor mici, cari se pot vedea în tabloul de la Minister.

* * *

În ziua de 15 Octombrie 1904 orele 11 a. m., se va ține la Eforic, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere dela 26 Octombrie 1904, următoarele imobile din Capitală și anume:

- 1) Prăvălia No. 1, din Palatul Băilor, B-dul Elisabeta, garanție provisorie lei 800.
- 2) Prăvălia No. 2 din Palatul Băilor, Bulevardul Elisabeta, garanție provisorie lei 800.
- 3) Casa Catechitis Rădulescu, din Strada Cometa No. 22, garanție provisorie lei 400.

* * *

Pentru închirierea prăvăliei No. 1 din imobilul Eforiei (Casa Dancovici), din strada Sf. Vineri No. 2, colț cu Calea Moșilor, din Capitală, pentru restul periodului de închiriere cu începere dela 26 Octombrie 1903, până la 23 Aprilie 1906.

Garanția pentru admiterea la licitație este de lei 600.

Licitațiunile se vor ține conform articolului 72—83 din legea contabilității.

Scrisori către Redacție

Harnică și neadormită ființă, cu adânc respect și pe deplin recunoscător — pentru anul de viață, în care intri, — viu a-ți ură: «fericire și prosperitate» înmăită, de cum ai avut în trecut; iar pentru erudiții și mărinimoșii tăi conducători, înalț umila-mi rugăciune, către a Totputintele spre a le lungi viața, făcând ca în orice direcție, să calce numai pe flori, din cari să-ți adune dulcele tău nectar, pe care depunându-ți-l în drăgălașii tăi faguri, să treci în sbor munți și râuri, spre a gustă din delicioșul tău produs, toți ai noștri frățiori, îndemnându-i a ne da mâna și a cântă:

Hai la joc cu toți, Români,
Că ne-am scăpat de streini!
Ne-am împlinit al nostru dor,
De-a formă o Românie,
Mândră falnică 'n viitor
Și condusă, de-o vitează Dinastie!!

Eliza Stoenești, Ialomița.

Invăț. dirig. Petre I. Petrescu.

Bibliografii

Cunoscutul scriitor și membru în comitetul nostru de redacție, d-l G. Coșbuc a dat la lumină un volum de versuri intitulat «**Cântece de vitejie**».

Fiecare bucată din acest volum este o adevărată perla literară. Scriitorul, în versuri curgătoare și pline de viață, te face să trăiești în timpii de măreție pe care îi descrie și ți-se pare că simți, că vezi, că auzi zingănit de săbii, bubuit de tunuri, șiruri lungi de ostași mergând să lupte și să moară pentru țară și domnitor.

Volumul cuprinde 110 pagine, format octav și pentru abonații revistei să vinde numai cu 0,60 bani. Cererile să se adreseze Administrației noastre. Numărul de exemplare fiind foarte mic, doritorii să se grăbească, dacă vor să-l aibă.

* * *

A apărut «*Câte-va cuvântări bisericesti*» de Victor Puiu, tipărite cu prilejul jubileului de 100 ani de la înființarea seminarului «Veniamin» din Iași.

Prețul 2 lei.

oo

Toți acet cari ne cer programe, regulamente sau îndrumări, sunt rugați a ne trimită costul lor, de oarece nu expediem nimănuî nici cu ramburs uici pe credit.

Prețurile sunt cele următoare:

Programa analitică pentru școlile urbane lei	1,20
" " " " " " " rurale "	1,20
" " " " " " " normale	2,20
de învățatori și învățătoare . . . . . "	2,20
Indrumări pentru institutori și învățatori, privitoare la modificările aduse programei. . . . . "	0,50
Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar. . . . . "	0,60
Idem pentru administrația interioară a școalelor normale de învățatori și învățătoare . . . . . "	1,20
Idem idem școalelor primare urbane . . . "	0,60
Idem idem " " rurale. . . "	0,60

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățături în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel dântâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

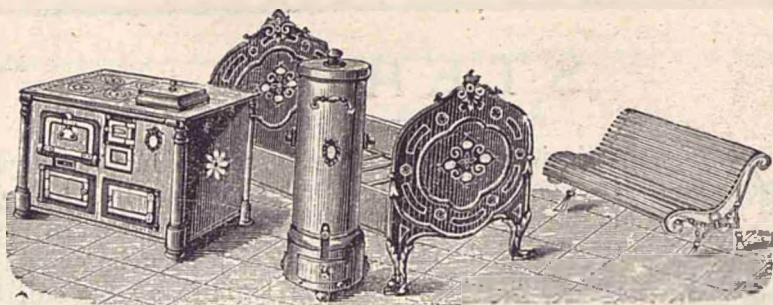
Comitetul. *Președinte, Ioan Kalindernu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; — Secretar, Const. Bănu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Apostoleanu G., învățător (Ceamurli de Sus), 1 leu; Vasile Popescu, învățător (Bestepe), 1 leu; Elena Poenaru, institutoare (Tulcea), 2 lei; Ivanciuc Ileana, învăț. (Malcoțiu), 1 leu; Maria I. Roman, învăț. (Vacăreni), 1 leu; Eugenia I. Codreanu, institutoare (Tulcea), 2 lei; Maria C. Beizdădea, instit. (Tulcea), 2 lei; Elena C. Moisil, instit. (Tulcea), 2 lei; Dumitru Timofțiu, instit. (Tulcea), 1 leu, Iftimie Stan, învăț. (Dunăvâ-de jos), 1 leu; Simion I. Mardăre, învăț. (Mibeilhoi), 1 leu; Gh. I. Cărnău, învăț. (Vocsof), 1 leu; N. Machidon, învăț. (Satu Nou Concas), 1 leu; Dăscălescu C., învăț. (Inan-Cisme-Cogelac), 1 leu; Stănescu Gh., învăț. (Balabanca), 1 leu; Th. Donciu, învăț. (Sf. Gheorghe), 1 leu; Măngurean P. C., învăț. (Luncavița), 1 leu; R. Popescu, învăț. (Catica-Sarghiol), 1 leu; Vasilica Tanasof, învăț. (Samova), 1 leu; Elena D. Antonescu, institutoare (Tulcea), 2 lei; Elena T. Gheorghiu, învăț. (Cangagia), 1 leu; Maria H. Vârtejeanu, învăț. (Mahmudia), 1 leu; Elena I. Paicu, institutoare (Tulcea), 1 leu; Alex. Panaitescu, institutor (Tulcea), 1 leu; Eftimie Mihailof, învăț. (Taxoff), 1 leu; Gh. Gustav, învățător (Beî-Dând), 1 leu; P. Demetrian, învăț. (Congaz), 1 leu; Vasile Ifrim, învățător (Căraorman), 1 leu; N. Boziadi, învăț. (Greu), 1 leu; N. Ludovic, învățător (Niculițel), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1914 al Societății e de 201; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 7.695 lei și 25 de bani.

(Va urma în numărul viitor).

FABRICA COMETUL ADOLF SALOMON

Str. Dămneii 14, București.

Sobe Calorifere. Mașini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi și mobile
de fier.

52-29

Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde *eftin*.
Dilulc sosese Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghetete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.	
» » » Nasturi		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	
» Chevreau cu Elastic		»	12.95,	13.95,	14.95.	
» » » Nasturi		»	13.95,	14.95,	15.95.	

Prețuri corente la Ghetete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.			
» » » Botoni		»	11.95,	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.
» » » Colori		»	12.95,	13.95,	14.95,	15.95.	
» Gems cu Nasturi și Șireturi		»	7.95,	8.95,	9.95.		
Pantofi de Chevreau albi decolțați		»	5.95,	6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi		»	6.95,	7.95,	8.95.		
Idem de Lack diferite forme		»	5.95,	6.95,	7.95,	8.95,	9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.							
In tot deauna se găsește mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.							
» Bărbați		»	2.95.				

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor ave un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.